

UĞUR YÜCE'NİN HATIRALARINDAN SÜLEYMAN DEMİREL

Uğur YÜCE

Süleyman Bey'i 1964 yılında Ankara'da Adalet Partisi Genel Başkanlığına aday olduğu yıl tanıdım.

Siyaset ile çok iç içe olan, 1946 demokrati bir aileden geliyor idim.

Her üçü de rahmetli olan annem Mazlume Yüce , (Sn.Gümüşpala ve Sn.Mehmet Yorgancılar ile) Adalet Partisini İzmir'de kuran 3 kişiden birisi idi. Parti tüzüğünü bizzat kaleme almış ama o tarihte noter (devlet memuru) olduğu için kurucu olarak tüzüğün altını diğer 2 kişi imzalamış idi.

Babam İskender Yüce; Adalet Partisi İl İdare Heyeti Üyesi olup, rahmetli Mehmet Karaoğlu ve Osman Kibar ile kongre delegesi olarak Ankara'da idi.

Sonradan 3 dönem Adalet Partisi Zonguldak Senatörü seçilen amcam Ahmet Demir Yüce'de Ankara'da yaşıyor idi.

Kongre'den 48 saat önce İzmir delegasyonunu Sn. Dr Saadettin Bilgiç sabah evinde pijamaları üzerinde iken kabul edip görüşünce aynı gün öğlenden sonra görüştükleri ve de son derece medeni, bilgili, heyecanlı buldukları Sn. Demirel'i Sn. Bilgiç ile kıyaslamaları sonucu Ankara'ya lider olarak Sadettin Bey'i seçmek ve de seçtirmek için giden İzmir heyetinin fikri ve kararı değişmiş ve Sn. Bilgiç yerine Sn.Demirel'in desteklenmesi kararı alınmıştı. Müthiş bir kulis çalışması ile Süleyman Bey'in Genel Başkan seçilmesi sağlanmış idi. O günlerde ilk kez bir araya geldik. Çok kısa bir tanışma idi. Yine de bana sizin gibi gençlere çok ihtiyacımız olacak dedi. O yıl Fransa'da Üniversiteyi bitirmiş idim. İziniz olur ise zaman zaman mutfağımıza katkı sağlayabilirim gibi bir şeyler gevelediğimi hatırlıyorum.

O gün başlayan tanışıklığımız artan bir yakınlık ile vefatına kadar sürdü. İlk yıllarda sağdan soldan yaptığım kısa tercüme notları beyefendinin teşviki ile büyüdü, kitap özetlerine dönüştü. ozetkitap.com sitesi Sn. Demirel'in teşvikleri ile oluştu.

Ayrıca, Hulusi Turgut Bey'in yardımları ile yıllar boyu 7 adet kitabı yayınlandı. Ben onları 2 özetle topladım. Birincisinde " Demokrasi ve Kalkınma" başlığı altında tüm devlet yönetimi boyunca büyük savunucusu olduğu demokrasiyi bir bölümünde de hayatını adadığı Türkiye'nin kalkınmasını toplam 54 sayfada özetlemeye çalıştım. O kadar mutlu oldu ki İngilizceye çevirmemi istedi. Sonra da yabancı dostları ve konuklarına bir kopyasını büyük bir zevk ile dağıttı.

İkinci özet ise meşhur "Devran" isimli kitabı idi. Bir soluk da okumuş idim. Okumadan nasibini almamış bu toplumun evlatları ayrıca kitap çok kalın olduğu için okumuyorlardı. O kitabı da 34 sayfada özetledim.

Sadece bizim sitede on bin kişi indirip okudu. Binlerce defa çoğaltılarak dağıtıldı. Okumayı asla ihmal etmeyen, her vesile ile teşvik eden ve yeterli zaman bulamadığı için şikâyet eden bir lider idi. Yolladığım tüm özetleri mutlaka okur, ve de bilahare arayıp tartışır idi. Zaman Zaman kitabın tümünü okumak için orijinalini isterdi. Her seferinde en az 50 ekstra kopya gönderir idim. Onları yakın çevresi ile paylaşır ve hepsini okumaya teşvik ederdi.

Kendisi ile ilgili yüzlerce acı tatlı hatıram mevcut. Küs kaldığımız dönemler bile oldu. Ben sözümü hiç esirgemediğim için bazen öfkelenir bana küser idi. Onun küsmesi de çok farklı idi, ilişkiyi asla kopartmaz ama bana kızgın olduğu aylar boyunca ‘‘Uğur Bey’’ diye hitap ederdi.

Beni en çok etkileyen bir anımı buraya seçtim. Sene 1991 Sn. Demirel tam 11 yıl siyasetten uzak kaldıktan sonra 7. defa Başbakan seçilmiş. İlk resmi ziyaretini İzmir’e yapıyor. Adnan Menderes havaalanı ana baba günü. Ben, Fahri Eron, Abdürrahim Özer, Avni Ersoy, Ziya Şanbey, Kemal Baysak, Rıfat Serdaroğlu, Bornovalı Hayrettin gibi birkaç gerçek dostu her zaman ki gibi bir köşede bekliyoruz. Ve bir taraftan kalabalığı hayretler içerisinde izliyoruz.

Nedeni çok basit son 11 yılda Beyefendi defalarca İzmir’e gelmiş her yıl büyük bir sürat ile eksilen sözde dostlar 1983 Anap Fırtınası ve siyasi konjonktür ile tamamen erimiş ve birkaç devlet görevlisini saymaz ise bizler son yıllarda Beyefendiyi havaalanında tam 11 kişi ile karşılaşmış idik. Evet tam 11 kişi.

O 1991 gününde hava alanında mübalağasız binlerce insan var. Uçak aprona yanaştı, kalabalığı zapt etmek mümkün değil, bir anda uçağın çevresi ve merdivenler insana kesti. Tam bir tahaccüm hali. İzmir Valisi Sn. Kutlu Aktaş merdiven başına zar zor ulaştı. Bir düzen sağlamaya çalışıyor. Uçağın kapısı açıldı. Süleyman Bey merdivenin başında elinde meşhur şapkası ile görüldü. Fakat inmedi, orada tepede durdu ve bir süre aşağıdaki topluluğu selamladı. Ben uzun süredir devam eden sıkıntılı yılların sonrasında durumun keyfini çıkartıyor, şimdi merdivenlerden inecek diye düşünürken çok şaşırtıcı bir şey oldu. Süleyman Bey merdivenin başından aşağıdaki Sn. Valiye ‘‘ Yüksel Çakmur nerede’’ ‘‘Uğur Yüce nerede’’ diye seslendi. Topluluk bir dalgalandı.

Sevgili Yüksel sıkıştığı yerden merdiven başına ulaştı. Ben de zar zor ve uzun bir uğraşından sonra gelip Yüksel’in yanında yerimi aldım.

Beyefendi ancak ondan sonra uçağın merdivenlerinden indi ve Sn. Valinin elini sıkıp Yüksel ve beni kucakladı. Yüksel Zincirbozan’dan kader arkadaşı idi.

Süleyman Bey sadece mükemmel bir lider ve devlet adamı değil aynı zamanda vefa ve sevgi dolu bir dost idi. Yeri asla doldurulamayacak nadir insanlardan birini kaybettik.

Nurlar ’da olsun.

İzmir, Şubat 2016